

23 octombrie – 29 octombrie

Străinul care va fi în cetățile tale

Textul de memorat: „Să iubești pe străin, căci și voi ați fost străini în țara Egiptului.” (Deuteronomul 10:19)

După cum am văzut săptămâna trecută, atunci când a fost întrebat de un cărturar în legătură cu „cea mai mare poruncă” (Marcu 12:28), Isus i-a răspuns reiterând că Dumnezeu este unul singur și apoi a spus: „și «Să iubești pe Domnul, Dumnezeul tău, cu toată inima ta, cu tot sufletul tău, cu tot cugetul tău și cu toată puterea ta». Iată porunca cea dintâi” (Marcu 12:30).

Totuși, Isus nu s-a oprit la atât. El a continuat vorbind și despre o „a doua, asemenea ei” (Marcu 12:31), ceva despre care cărturarul nu întrebese. Cu toate acestea, știind cât de importantă era și aceasta, Mântuitorul a spus: „Iar a doua este următoarea: «Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși.» Nu este altă poruncă mai mare decât porunca aceasta” (Marcu 12:31).

Nu există nicio poruncă mai mare decât acestea? Isus a unit dragostea pentru Dumnezeu și dragostea pentru aproapele într-o singură poruncă, și acea poruncă era cea mai mare dintre ele. Isus nu venea cu ceva nou, ceva ce evreii nu mai auziseră înainte. Chemarea de a-L iubi pe El mai presus de toate și de a ne iubi semenii ca pe noi înșine era, într-adevăr, preluată din cartea Deuteronomul.

Duminică, 24 octombrie – Tăierea împrejur a inimii

Deuteronomul 10, o continuare a capitolului 9, este, în esență, o reafirmare, din partea lui Dumnezeu, a legământului pe care îl făcuse cu Israel. De fapt, aproape toată cartea este un fel de reînnoire a legământului. Cu alte cuvinte, chiar și după îngrozitorul păcat de la Horeb, când nici nu plecase Moise bine, că ei au și căzut în idolatrie, Domnul tot nu i-a abandonat.

1. Ce se întâmplă în pasajul de mai jos, de unde înțelegem că Dumnezeu Și-a iertat poporul și a reafirmat făgăduința legământului pe care o făcuse părinților lor? Deuteronomul 10:1-11

Moise a sfărâmat tablele cu Cele Zece Porunci (Deuteronomul 9:17) - un semn al legământului rupt (Deuteronomul 32:19). „Pentru a-și arăta scârba față de crima lor, a aruncat tablele de piatră, care s-au sfărâmat în fața întregului popor, arătând în felul acesta că, după cum ei au rupt legământul lor cu Dumnezeu, tot astfel Dumnezeu a rupt legământul Său cu ei.” - Ellen G. White, *Patriarhi și profeți*, p. 320

Astfel, faptul că Dumnezeu i-a spus lui Moise să facă niște table noi, „ca cele dintâi”, și să scrie pe ele cuvintele care erau pe primele arată că Dumnezeu Își iertase poporul și nu avea să-l părăsească nici măcar atunci.

2. Ce le spune Dumnezeu israeliților? Care este semnificația imaginilor pe care Domnul le folosește aici? Deuteronomul 10:14-16

Aici este un amestec de imagini: prepuțul, inima, gâtul. Cu toate acestea, ideea este clară. Circumcizia a fost un semn al legământului, dar numai un semn *exterior*. Dumnezeu dorea inima lor, adică mintea lor, sentimentele lor, dragostea lor. Imaginea gâtului (grumazului) înțepenit arăta pur și simplu cât de încăpățânați erau în refuzul lor de a se supune Domnului. În esență, aici și în altă parte, Domnul le-a spus să înceteze cu loialitatea împărțită și să-I slujească doar Lui, cu toată inima și cu tot sufletul lor.

Gândește-te la toate ocaziile în care Domnul ți-a iertat păcatele. Ce ar trebui să îți spună acest lucru despre harul Său?

Luni, 25 octombrie – „Să iubiți pe străin”

Printre aceste avertizări, Moise declară: „Iată, ale Domnului, Dumnezeului tău, sunt cerurile și cerurile cerurilor, pământul și tot ce cuprinde el” (Deuteronomul 10:14). Ce expresie grăitoare a suveranității Domnului, o idee care se regăsește și în alte locuri din Biblie: „Al Domnului este pământul cu tot ce este pe el, lumea și cei ce o locuiesc!” (Psalmii 24:1).

3. Ce altă declarație face Moise despre Domnul în versetele de mai jos? Ce cere Domnul din partea poporului Său, în consecință? Deuteronomul 10:17-19

Iehova nu este doar suveranul cerului și al pământului, ci și „Dumnezeul dumnezeilor și Domnul domnilor” (Deuteronomul 10:17). Aceasta nu înseamnă că există alți dumnezei, mai mici, precum presupușii dumnezei la care se închinau păgânii din jurul lor. Mai degrabă, este un mod de a spune: mai mult decât faptul de a fi singurul Dumnezeu („Să știți dar că Eu sunt Dumnezeu și că nu este alt dumnezeu afară de Mine”, Deuteronomul 32:39), se afirmă totala Lui supremație peste toate puterile, reale sau imaginare, fie din cer, fie de pe pământ.

Textul mai spune și că El este „Dumnezeul cel mare, puternic și înfricoșat, care nu caută la fața oamenilor și nu primește daruri”. Toate acestea sunt parte dintr-un mesaj mai mare: Iehova este Dumnezeu vostru și voi, care sunteți poporul Lui, trebuie să ascultați de El.

Și ce contrast izbitor este prezentat aici! Da, Iehova este Dumnezeu dumnezeilor și Domnul domnilor, Conducătorul suveran și susținător al creației (Coloseni 1:16,17), și totuși El Se îngrijește și de orfani, de văduve și de străini și dovedește această grijă împlinindu-le nevoile fizice imediate. Dumnezeu, care ține seama dacă o vrabie cade la pământ (Matei 10:29), știe despre necazul celor aflați la periferia societății. Cu alte cuvinte, El îi spune poporului: *Bine, voi sunteți un popor ales, sunteți speciali și vă iubesc, dar îi iubesc și pe ceilalți, inclusiv pe cei nevoiași și neajutorați dintre voi. Și așa cum Eu îi iubesc, și voi trebuie să-i iubiți, la rândul vostru. Aceasta este una dintre obligațiile legământului, în ce vă privește, ba chiar una importantă.*

Citește Psalmii 146:5-10. Care este mesajul transmis aici și ce ar trebui să însemne el pentru noi, creștinii de astăzi?

Marti, 26 octombrie – „Căci și voi ați fost străini în Egipt”

4. „Să iubiți pe străin, căci și voi ați fost străini în țara Egiptului” (Deuteronomul 10:19). Care este aici mesajul pentru Israelul antic? Care ar trebui să fie mesajul pentru noi?

Cu secole înainte, Domnul i-a spus lui Avraam: „Să știi hotărât că sămânța ta va fi străină într-o țară care nu va fi a ei; acolo va fi robită, și o vor apăsa greu, timp de patru sute de ani” (Geneza 15:13; vezi și Geneza 17:8; Faptele 13:17). Firește, așa s-a întâmplat, iar în primele capitole ale cărții Exodul istoria dramatică a salvării lor din Egipt a fost consemnată pentru posteritate ca un tip al răscumpărării și al salvării care ne-au fost oferite în Hristos Isus. În acest verset, Domnul vrea ca ei să-și amintească unde fuseseră și ce fuseseră: străini într-o altă țară.

Cu alte cuvinte, aduceți-vă aminte când ați fost la marginile societății, niște paria, chiar sclavi, și deci la mila celor care erau mai puternici decât voi și care puteau abuza de voi, cum au și făcut adesea. Deși Israel era un popor ales, chemat de Dumnezeu, „o împărăție de preoți” (Exodul 19:6), deși erau niște diferențe între ei și străinii din mijlocul lor, în special în privința serviciilor religioase, când venea vorba de „drepturile omului”, străinul, văduva și orfanul trebuiau tratați în același fel cum se așteptau israeliții să fie tratați.

5. Cum rezumă versetul de mai jos ce îi spune Domnul Israelului antic referitor la modul în care trebuia să îi trateze pe cei slabi din mijlocul lui? Matei 7:12

Studiu Biblic, Trim. IV, 2021 – „Adevărul prezent” în Deuteronomul

Îndemnul acesta adresat evreilor din vechime despre modul în care trebuiau să-i trateze pe cei marginalizați nu reprezenta nicidecum norma în lumea antică, unde cei proscriși puteau fi tratați, adesea, la fel ca animalele.

Prin contrast, poporul Israel trebuia să fie diferit, o lumină pentru popoare. Iar diferența avea să constea în Dumnezeu căruia I se închinau, în modul în care I se închinau și în tot sistemul adevărului religios pe care Dumnezeu li-l dăduse. Și felul amabil în care îi tratau pe cei marginalizați ar fi putut fi o mărturie grăitoare pentru lume în ce privea superioritatea Dumnezeului lor și a credinței lor. Acesta era, într-un anumit sens, singurul scop al existenței lor: să fie o mărturie pentru Dumnezeul lor înaintea lumii.

Miercuri, 27 octombrie – Judecă cu dreptate

Noi am fost chemați să reflectăm caracterul lui Dumnezeu. Pavel scria: „Copilașii mei, pentru care iarăși simt durerile nașterii până ce va lua Hristos chip în voi!” (Galateni 4:19). La început am fost făcuți „după chipul și asemănarea lui Dumnezeu” (Geneza 1:27), un chip care, mai târziu, a fost desfigurat de păcat. Când Moise a vorbit despre puterea și maiestatea lui Dumnezeu, el a spus că Dumnezeu nu primește daruri sau mită și că Se îngrijește de cel slab și de cel marginalizat. Dacă Dumnezeu face așa, și noi trebuie să facem la fel.

6. Citește următoarele texte din Deuteronomul. Care este tema lor comună? Deuteronomul 1:16; Deuteronomul 16:19; Deuteronomul 24:17; Deuteronomul 27:19

Este ceva obișnuit, în curțile de justiție omenești, ca aceluia care sunt slabi, săraci și marginalizați să nu li se facă dreptate așa cum li se face celor bogați, cu putere și cu relații. Nu contează țara, epoca sau cultura și nici cât de mărețe sunt principiile de echitate înscrise în constituții, în legi sau în orice altceva, realitatea rămâne aceeași: cel sărac, cel slab sau cel marginalizat aproape niciodată nu primește dreptatea din partea oamenilor.

Iată de ce este atât de extraordinar ce spune Domnul aici. Nedreptatea, care este peste tot, nu ar trebui să se practice și în Israel, în mijlocul poporului lui Dumnezeu, al aceluia care trebuie să-L reprezinte pe El înaintea lumii. Într-un anumit sens, ca să folosim un termen din epoca modernă, Domnul voia ca Israelul antic să ofere o „justiție echitabilă conform legii”.

Dar acest lucru trece dincolo de jurisprudență. „Fiți sfinți, căci Eu sunt sfânt, Eu, Domnul, Dumnezeul vostru” (Leviticul 19:2). Da, ei știau cine era adevăratul Dumnezeu, aveau formele corecte de închinare și aduceau tipul corect de daruri. Era foarte bine. Dar, în final, la ce bun toate acestea dacă îi tratau nedrept pe cei slabi și săraci din mijlocul lor? Cum poți să fii „sfânt” și, în același timp, să te porți urât cu ceilalți? Nu poți. Așadar, indiferent de strictețea cu care aderi la ritualurile religioase corespunzătoare, felul în care te porți cu ceilalți arată adevăratul nivel al vieții tale spirituale.

Citește Amos 2:6; 4:1; 5:11; Isaia 3:14,15; 10:1,2 și Ieremia 2:34. Ce ne spun aceste versete astăzi?

Joi, 28 octombrie – Religia curată înaintea lui Dumnezeu

7. Ce principii importante sunt exprimate în versetele următoare cu privire la modul în care trebuie să-i tratăm pe cei care sunt în subordinea noastră? Deuteronomul 24:10-15

Din nou vedem preocuparea Domnului pentru demnitatea umană fundamentală. Da, cineva îți datorează ceva și este momentul să recuperezi ce-ți aparține, dar arată-i acelei persoane un pic de respect, un pic de demnitate, nu-i așa? Nu da buzna în casa omului ca să reclami acel lucru. Așteaptă afară să vină el să ți-l dea. Deuteronomul 24:12,13 ne spune că, dacă un om sărman ți-a dat haina lui ca „zalog”, cel puțin lasă-l să se învelească peste noapte cu ea. Celelalte versete vorbesc despre modul în care trebuie să ne purtăm cu cei mai neajutorați care se află în subordinea noastră și de care este foarte ușor să abuzăm. Nu-i oprima pe săraci, pentru că este păcat în ochii Domnului, și încă unul cumplit. Iarăși, dacă israeliții trebuiau să fie o mărturie, un popor sfânt care să umble în adevăr în mijlocul unei lumi adâncite în rătăcire, idolatrie și

Studiu Biblic, Trim. IV, 2021 – „Adevărul prezent” în Deuteronomul

nelegiuire, cu siguranță trebuiau să fie buni cu cei mai slabi și mai marginalizați dintre ei. Altfel, mărturia lor avea să fie egală cu zero.

8. Ce spune Iacov în pasajul de mai jos, care reflectă ce i-a spus Domnul poporului în Deuteronomul? Ce semnificație are faptul că Iacov corelează în aceste versete abuzarea celor săraci cu Cele Zece Porunci? Iacov 1:27-2:11

Deși nimic din Cele Zece Porunci nu se referă direct la favorizarea celui bogat în detrimentul celui sărac, o aderare strictă la litera legii în timp ce îl tratezi rău pe cel sărac sau nevoiaș este o tăgăduire a mărturisirii de credință și a oricărei pretenții de a păzi poruncile. Să-l iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși este cea mai fidelă expresie a Legii lui Dumnezeu - iar acesta este adevărul prezent acum la fel de mult cum a fost în timpul lui Iacov și cum a fost atunci când Moise i-a vorbit lui Israel la granița cu Țara Promisă.

De ce noi, ca adventiști de ziua a șaptea care luăm în serios păzirea Legii, trebuie să fim la fel de atenți și în ce privește cuvintele lui Iacov și cele din Deuteronomul?

Vineri, 29 octombrie – Un gând de încheiere

Este greu să ne imaginăm cum de până și în vremurile cele mai bune, cum au fost domnia lui David și cea a lui Solomon, poporul Israel, atât de binecuvântat de Dumnezeu, i-a asuprit atât de mult pe cei săraci, pe cei neajutorați și pe cei marginalizați din mijlocul lui.

„De aceea, pentru că pe sărac îl călcați în picioare și luați daruri de grâu de la el, măcar că ați zidit case de piatră cioplită, nu le veți locui; măcar că ați sădit vii foarte bune, nu veți bea din vinul lor. Căci eu știu că nelegiuirile voastre sunt multe și că păcatele voastre sunt fără număr: asupriți pe cel drept, luați mită și călcați în picioare la poarta cetății dreptul săracilor” (Amos 5:11,12).

„Domnul intră la judecată cu bătrânii poporului Său și cu mai-marii Lui: «Voi ați mâncat via.» Prada luată de la sărac este în casele voastre!” (Isaia 3:14)

STUDIUL LA RÂND – BIBLIA ȘI CARTEA EVANGHELIZARE

Biblia: Efeseni 3 - Filipeni 3

1. Unde era Pavel când le scria efesenilor?
2. Cui trebuie să ne supunem „în frica lui Hristos”?
3. Cum se ruga Pavel pentru filipeni?
4. Din ce seminție era Pavel?

Evanghelizare, Secțiunea 16, subcapitolul „Simplitatea metodelor de lucru”

5. Care este marele scop al reformei sănătății?